

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/1332/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3814214889
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Janáková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3814214889.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa: W. K. P., a.s., so sídlom A. XXXX/XXX, U., IČO: 36 234 176, zast. Advokátskou kanceláriou GOLIAŠOVÁ GABRIELA s.r.o., so sídlom 1. mája 173/11, Trenčín, IČO: 47 234 679 proti odporkyni: J. L., nar. XX.XX.XXXX, naposledy bytom C. XXX, C., toho času pobyt ktorej nie je známy, zast. opatrovníčkou p. V. U., súdnou tajomníčkou Okresného súdu Prievidza, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne, Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Námestie legionárov 5, Prešov, IČO: 42 176 778, zast. JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom so sídlom v Lučenci, ul. J. Kráľa 5/A, o zaplatenie 716,06 eur s prísl., o odvolaní vedľajšieho účastníka na strane odporkyne proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 03. septembra 2015, č. k. 16C/164/2014-67, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu v napadnutej časti vo výroku o priznaní náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi **p o t v r d z u j e**.

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd návrh navrhovateľa zamietol. Navrhovateľa zaviazal zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne trovy konania z titulu trov právneho zastúpenia spolu vo výške 231,34 eur, a to na účet zástupcu vedľajšieho účastníka JUDr. Andreja Cifru, advokáta so sídlom ul. J. Kráľa 5/A, Lučenec, v lehote 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia. V rozhodnutí konštatoval, že navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal proti odporkyni zaplatenia sumy 716,06 eur s vyčísleným úrokom z omeškania vo výške 95,53 eur a s úrokom z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 716,06 eur od 30.07.2014 do zaplatenia s odôvodnením, že dňa 22.04.2002 uzavrel ako veriteľ s odporkyňou ako dlžníkom úverovú zmluvu č. 5111351842, predmetom ktorej bolo poskytnutie revolvingového úveru, ktorou sa navrhovateľ zaviazal odporkyni poskytnúť dohodnutý úverový rámec vo výške 829,85 eur prostredníctvom úverovej karty a odporkyňa sa zaviazala poskytnutý úver vrátiť a zaplatiť dohodnuté úroky, pričom neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli úverové zmluvné podmienky navrhovateľa. Odporkyňa bola v omeškaní s úhradou celého záväzku. Po vykonanom dokazovaní súd dospel k záveru, že návrh navrhovateľa je potrebné zamietnuť. Predmetnú úverovú zmluvu vzhľadom na jej obsahové náležitosti vyhodnotil ako spotrebiteľskú zmluvu a uzavretú zmluvu ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Vzhľadom k námietkam zo strany vedľajšieho účastníka na strane odporkyne skúmal splnenie zákonných náležitostí úverovej zmluvy podľa Zák. o spotrebiteľských úveroch a zistil, že uzavretá zmluva neobsahuje údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov ani ročnú úrokovú sadzbu. Na základe uvedeného potom konštatoval, že v danom prípade sa poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov, v zmysle ust. § 4 ods. 2 písm. g/ Zák. o spotrebiteľských úveroch v znení platného v čase uzavretia zmluvy. Keďže z výpisu z úverového účtu odporkyne mal za preukázané, že odporkyňa vyčerpala celkovo postupne sumu 1.949,63 eur, a zaplatila navrhovateľovi sumu celkom 3.389,45 eur, konštatoval, že navrhovateľom uplatnený nárok na zaplatenie istiny vo výške 681,20 eur je neopodstatnený, rovnako i návrh v časti o zaplatenie úrokov a poplatku za výpis z účtu, keďže sa

predmetný úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že odporkyni náhradu trov konania nepriznal, pretože si ich v konaní neuplatnila. Vedľajšiemu účastníkovi konania priznal náhradu trov konania v celkovej výške 436,93 eur.

Proti rozsudku, výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka podal v zákonnej lehote odvolanie vedľajší účastník prostredníctvom právneho zástupcu, ktorý žiadal, aby odvolací súd napadnutý výrok rozhodnutia prvostupňového súdu zmenil tak, že navrhovateľ je povinný zaplatiť mu trovy prvostupňového konania vo výške 365,54 eur. Namietal nepriznanie uplatnenej náhrady za stratu času vo výške 118,84 eur, ktorú mu súd prvého stupňa nepriznal s poukazom na skutočnosť, že na pojednávaní konanom 03.09.2015 sa nezúčastnil samotný zástupca vedľajšieho účastníka, teda advokát, ale iba jeho advokátsky koncipient Mgr. Krkoška. Mal za to, že takéto rozhodnutie nemá oporu v zákone. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 8Co/502/2015, v ktorom sa konštatuje, že úkon uskutočnený advokátskym koncipientom je v konečnom dôsledku úkonom právnej služby advokáta, za ktorý zodpovedá samotný advokát. Samotná vyhláška č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v žiadnom zo svojich ustanovení neustanovuje, že pri právnych úkonoch advokátskeho koncipienta vykonávaných mimo sídla advokátskej kancelárie nevzniká nárok na náhradu za stratu času. Preto mal za to, že úspešnému vedľajšiemu účastníkovi bolo namieste priznať náhradu trov konania voči neúspešnému navrhovateľovi v plnej výške, teda spolu s náhradou za stratu času. Súčasne poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2MCdo/16/2008 zo dňa 29.10.2009, podľa ktorého pre voľbu advokáta zákon neustanovuje žiadne obmedzenia, je teda len a len na účastníkovi, ktorého z advokátov zapísaných v zozname advokátov vedeného Slovenskou advokátskou komorou si zvolí. Dodal, že účelnosť trov vynaložených na právnu pomoc možno vo všeobecnosti odvodiť z čl. 47 ods. 2 Ústavy SR. V závere poukázal na viaceré rozhodnutia krajských súdov riešiacich túto problematiku.

K odvolaniu vedľajšieho účastníka vyjadrenie písomne podané nebolo.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec v napadnutej časti vo výroku o náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi podľa § 212 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvého stupňa je potrebné podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdiť.

V občianskom súdnom konaní sa o náhrade trov rozhoduje podľa zásady zodpovednosti za výsledok alebo zodpovednosti za zavinenie alebo náhodu. V prípade rozhodovania o náhrade trov pri zodpovednosti za výsledok je rozhodujúcou okolnosťou miera úspechu účastníka vo veci, ktorá v prípade, ak účastník má plný úspech, znamená, že mu súd prizná celú náhradu trov konania potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva (§ 142 ods. 1 O.s.p.). Podľa ust. § 142 ods. 2 O.s.p., ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Podľa § 15 písm. a/, b/ Vyhl. MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, advokát má popri nároku na odmenu aj nárok na náhradu hotových výdavkov účelne a preukázateľne vynaložených v súvislosti s poskytovaním právnych služieb, najmä na súdne poplatky a iné poplatky, cestovné a telekomunikačné výdavky a výdavky za znalecké posudky, preklady a odpisy a nárok na náhradu za stratu času.

Podľa § 16 ods. 4 cit. vyhlášky, na výšku náhrady preukázaných cestovných výdavkov sa vzťahujú osobitné predpisy, ak táto vyhláška neustanovuje inak.

Podľa ust. § 17 ods. 1 cit. vyhlášky, pri úkonoch právnej služby vykonávaných v mieste, ktoré nie je sídlom advokáta, za čas strávený cestou do tohto miesta a späť patrí advokátovi náhrada za stratu času vo výške 1/60 výpočtového základu za každú aj začatú polhodinu.

V predmetnej veci sa navrhovateľ podaným návrhom domáhal voči odporkyni zaplataenia čiastky 716,06 eur s príslušenstvom. Súd prvého stupňa nárok navrhovateľa v celom rozsahu zamietol. Preto v zmysle ust. § 142 ods. 1 O.s.p. je navrhovateľ povinný nahradiť odporkyni a vedľajšiemu účastníkovi trovy konania. Odporkyni súd prvého stupňa náhradu trov konania nepriznal, nakoľko si trovy konania neuplatnila.

Čo sa týka náhrady trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi, súd prvého stupňa o trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 tak, že vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne priznal náhradu trov konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia vo výške 231,34 eur. Odvolací súd toto rozhodnutie prvostupňového súdu považoval za správne. Súd prvého stupňa opodstatnene považoval trovy vedľajšieho účastníka za účelne vynaložené na uplatňovanie alebo bránenie práva a priznal ich v správnej výške. K námietke vedľajšieho účastníka uvedenej v odvolaní, že súd prvého stupňa nepriznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu za stratu času na cestu na pojednávanie uskutočnené dňa 03.09.2015 odvolací súd uvádza, že predmetná náhrada za stratu času vedľajšiemu účastníkovi neprináleží. Na pojednávaní bol vedľajší účastník zastúpený advokátskym koncipientom. Odvolací súd v tejto súvislosti považuje za potrebné poukázať na účel inštitútu náhrady za stratu času advokáta, ktorým je finančná kompenzácia časovej straty, počas ktorej advokát v dôsledku prepravy nemohol efektívne vykonávať svoju činnosť odborného charakteru. Náhrada za stratu času v zmysle ust. § 17 ods. 1 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. patrí advokátovi pri úkonoch právnej služby vykonávaných v mieste, ktoré nie je jeho sídlom, a to za čas strávený cestou do tohto miesta a späť, teda jej zmyslom je paušálnym spôsobom kompenzovať príjem, ktorý by advokát za uvedený čas mohol dosiahnuť poskytovaním právnych služieb. Nakoľko v preskúmvanej veci sa pojednávania nariadeného súdom prvého stupňa dňa 03.09.2015 nezúčastnil osobne advokát JUDr. Andrej Cifra, ale na zastupovanie substitučne splnomocnil advokátskeho koncipienta, je zrejmé, že advokát nebol v dôsledku nevyhnutnosti prepravy svojej osoby na miesto konania pojednávania z objektívnych dôvodov limitovaný vo výkone svojej advokátskej praxe a aj v čase, ktorý substitučne splnomocnený advokátsky koncipient strávil cestou na pojednávanie, mohol vykonávať iné úkony právnej služby. Vychádzajúc z uvedeného odvolací súd konštatuje, že náhrada za stratu času je výlučne viazaná na advokáta, pretože iba v prípade poskytovania právnej služby osobne advokátom je splnená podmienka existujúceho objektívneho dôvodu, pre ktorý nemôže poskytovať inú právnu službu. Pokiaľ vedľajší účastník v odvolaní poukazuje na rozhodovaciu činnosť iných krajských súdov, odvolací súd uvádza, že nie je rozhodnutiami iných krajských súdov v tejto veci viazaný.

Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

V odvolacom konaní bol úspešný navrhovateľ, ktorý by mal v zmysle ust. § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p. právo na náhradu trov odvolacieho konania, tieto si však neuplatnil postupom podľa § 151 ods. 1, 2 O.s.p., preto mu odvolací súd náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.